

Paa Formandens Forslag valgtes: *Jørgen Berthelsen, Birch, Christiansen, la Cour, Godskesen, Oluf Jensen, Kristensen, Nygart, Nørgaard, J. Pedersen, Piper, Niels Rasmussen, Rottbøll, Sørensen-Egaa og Vejstrup.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1915 til 31. Marts 1916.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 842; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1443).

Formanden: Sagen kan ikke tages til Behandling i dette Møde uden Tingets Samtykke. Men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (J. Pedersen): Da anden Behandlings Opgave jo er at drøfte de enkelte Paragraffer i Lovforslag og de til Paragrafferne stillede Ændringsforslag, og der her ikke foreligger noget Ændringsforslag, kan jeg indskrænke det, jeg har at sige ved denne Lejlighed, til faa Bemærkninger.

Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, har man fundet Lejlighed til i Tilslutning ogsaa til den Forhandling, der fandt Sted her ved første Behandling af Finanslovsforslaget, at udtale nogen Betænkelighed paa et Par Punkter overfor de Bevillinger, der er vedtagne af Folketinget, og som først er kommet ind paa Finanslovsforslaget ved tredje Behandling der. Det ene af disse Spørgsmaal angaar de to Tilskud til Kommuner, nemlig til Esbjerg Kommune og til Allinge-Sandvig Kommune. Det er jo gjort gældende, at disse Tilskud udelukkende maa søges begrundede deri, at Krigsforholdene har medført, at disse Kommuner er kommet i betydelige finansielle Vanskeligheder, og det er jo rigtigt nok. Men naar man ved, hvilken Betydning Vedtagelser her paa Rigsdagen i visse Retninger senere kan faa for Forhandlinger om Spørgsmaal af lignende Art, kan man ikke skjule, at

der kan være nogen Fare for, at der senere fra andre Kommuner, der ogsaa sidder finansielt daarligt i det, vil komme Henvendelser til Lovgivningsmagten om at faa saadanne Bidrag bevilget under Henviisning til, at det er noget, som Lovgivningsmagten en Gang er begyndt paa. Kommuner kan jo komme i finansielle Vanskeligheder af forskellige Grunde, og de vil naturligvis, naar de kommer i saadanne Vanskeligheder, mene, at der er god Grund for Statsmagten til at komme dem til Hjælp. Det er noget, som Statsmagten bør tage sig i Agt for at komme ind paa, thi det vilde føre til en Anvendelse af Statsmidler, som ingenlunde kan billiges. Udvalget har derfor fundet det nødvendigt at tage udtrykkeligt Forbehold overfor, hvad der i saa Henseende maatte komme til at foreligge i Fremtiden. Noget lignende er jo ogsaa sket i det andet Ting.

Det andet Spørgsmaal, man har henvist til, er det, som blev ret udførligt drøftet ved første Behandling af Finanslovsforslaget, Spørgsmaalet om en ny Omordning af Havebrugsforsøgene. Jeg skal ikke komme tilbage til Realiteten i den Sag. Efter at have gjort mig bekendt med de Oplysninger, der er tilstillede Folketingets Finansudvalg, og som efter vor Anmodning ogsaa er blevet tilstillet Landstingets Finansudvalg, er jeg klar over, at den Sag er afgjort. Der er ikke gjort en Begyndelse, som man senere eventuelt kan komme bort fra, men det hele er lagt saaledes til Rette, at det eneste, som kan siges at være sket derved, at man nedsatte den oprindelige Bevilling, er, at man bruger nogle færre Penge i Øjeblikket, men at man senere vil komme til en fuldstændig Gennemførelse af det, som var paatænkt. I Finansudvalget har der været megen Misstemning derover, idet man, som tidligere fremhævet, ikke kan erkende, at det er rigtigt at afgøre den Slags Spørgsmaal paa Finansloven, fordi Landstinget derved udelukkes fra Del i de Overvejelser, der bør gaa forud for en saadan Beslutning. Under de foreliggende Forhold har man imidlertid givet Afkald paa at stille Ændringsforslag; dog har Udvalget den Forudsætning eller i alt Fald den bestemte Forventning, at Administrationen vil stille sig velvilligt overfor de alt bestaaende Havebrugsselskaber og ikke pludselig berøve dem det Statstilskud, de hidtil har faaet, men i hvert Fald give dem Tid til at fortsætte de Forsøg, de har paabegyndt, saa at de kan komme til at